

[Første næstformand.]

„Hvorledes vil ministeren sikre, at personale fra de anerkendte arbejdsløsheds-kasser får en fortrinsstilling ved besættelse af de nye ledige stillinger ved de offentlige arbejdsformidlingskontorer?“

Spørgsmålet ønskes skriftligt besvaret.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 16. januar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Forhandling om ministeren for offentlige arbejds redegørelse til folketinget af 14. januar 1969.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1969-70.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

4) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse. (Forhøjelse af børnetilskud).

Mødet hævet kl. 14.17.

45. møde.

Torsdag den 16. januar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Lempelse m. v. af kommunal grundskyld af landbrugsejendomme).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Lempelse m. v. af kommunal grundskyld af landbrugsejendomme).*

Forslaget må ses i forbindelse med det af finansministeren fremsatte forslag til ændring af vurderingsloven, hvorefter landbrugsejendomme m. v., der er beliggende i byudviklingsplaners yderzone eller i byplaners landbrugszone, og som siden 1965 er blevet vurderet efter den almindelige vurderingsregel, dvs. efter værdien i handel og vandel, fra og med 14. alm. vurdering på ny skal vurderes efter den såkaldte „bondegårdsregel“, altså efter den jordbrugsmæssige værdi. 14. alm. vurdering har imidlertid først virkning fra og med skatteåret 1970-71, og da regeringen har fundet det rimeligt, at de pågældende ejendomme allerede fra og med skatteåret 1969-70 stort set stilles, som om de også for dette skatteår var vurderet efter bondegårdsreglen, foreslås ejendommene fritaget for den del af grundskylden, som vedrører merværdierne, og for hvis vedkommende der hidtil efter begæring fra ejeren har kunnet ydes henstand med betalingen. Efter gennemførelsen af denne lempelsesordning og den omhandlede ændring af vurderingsloven vil der ikke længere være behov for den hidtidige henstandsordning for landbrugsejendomme i de nævnte zoner, hvorfor denne ordning foreslås ophævet, for så vidt angår grundskyld, der vedrører skatteåret 1969-70 og følgende skatteår.

Endvidere indeholder forslaget visse bestemmelser, der har sammenhæng med boligministerens forslag til lov om by- og landzoner. For så vidt angår grundskyld af ejendomme, der er beliggende i mellemzone, og som efter nævnte lovforslag umiddelbart skal overføres til byzone, foreslås således en afdragsmæssig betaling af de grundskyldsbeløb, hvormed der måtte være ydet henstand, men som forfalder ved områdets overgang til byzone.

Da den foreslåede lempelse af grundskylden kan have en vis betydning for kommunernes budgetlægning, må det anses for

[Indenrigsministeren.]

ønskeligt, at behandlingen af lovforslaget fremmes mest muligt.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse til folketinget af 14. januar 1969.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 2576).

Formanden: Der er over for mig fremsat ønske om forlænget taletid indtil ½ time i første omgang. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som tiltrådt. (Ophold). Det er tiltrådt.

Horn: Jeg vil gerne sige tak til regeringen og trafikministeren for, at vi har fået denne redegørelse og nu får en forhandling, som kan være vejledende for arbejdet i det faste trafikudvalg. Skæbnen har jo villet, at vi ikke har fået denne debat noget før, men jeg håber, at befolkningen gennem pressen vil tage del i diskussionen om disse store spørgsmål, som der er snakket meget om og vil blive snakket meget om fremover. Selv om jeg for min del for så vidt er klar til at foretage en prioritering, har vor gruppe ikke haft lejlighed til at drøfte prioriteringen og har derfor heller ikke taget stilling til, hvordan opgaverne skal indplaceres i forhold til hinanden. Dog tror jeg, som jeg gentagne gange har sagt, at det nationaløkonomisk set vil være fornuftigt, at man indstiller sig på ikke at sulte transportsektoren alt for stærkt i de nærmeste år.

Af tidsmæssige grunde — jeg takker for den forlængede taletid — vil jeg gøre nogle principielle betragtninger og sætte proble-

merne i perspektiv og derefter knytte nogle kommentarer til de enkelte opgaver. Det skulle så være vor indgangsposition til den videre forhandling i trafikudvalget.

Vi vil søge at undgå fejlinvesteringer. Som udviklingen går, skal vi ikke regne med, at det er muligt at undgå dem, men vi kan begrænse dem, og i begrænsningen kan der ligge adskillige millioner kroner. På grundlag af mere eller mindre kendte faktorer og med en vis portion fantasi må vi søge perspektiverne for den målsætning, vi skal bygge vore transportmodeller ud fra. At se blot 10 år frem er svært, navnlig for vejsektorens vedkommende, og endnu sværere er det at se frem til behovet i år 2000, det tidsrum, og væsentligt længere, som disse anlæg jo skal dække, foruden at der skal være plads til suppleringsanlæg på et senere tidspunkt.

Hovedfaktorerne, vi må tage højde for, er bl. a. befolknings- og produktionstilvæksten sammenholdt med forventningerne med hensyn til den teknologiske udvikling, menneskenes adfærd og livsmønstre i tiden, der kommer. Vi må vel forudsætte, at P-pillens virkninger ikke bevirker, at samfundet overgår i en mere statisk situation, men vi ved jo i alt fald, at selv om dette måtte ske, vil produktionen og dermed også transportbehovet stige overordentlig stærkt.

Vedrørende adfærden og livsmønstret har — synes jeg — ungdommen i almindelighed jo glædeligvis reageret ret voldsomt og kraftigt imod det system, som de såkaldte aktivister forestiller sig skulle være gældende år 2000, så det behøver vi vel egentlig ikke at tage højde for, men selvfølgelig vil udviklingen i almindelighed og den stigende produktion foranledige, at vi må regne med betydelige nuancer mellem det mønster, vi har nu, og det, der vil komme. Her er det jo også sådan, at den nye kommune- og amtsstruktur vil hjælpe os en hel del, idet vi må forudsætte, at denne nye struktur vil betyde, at vi i højere grad kan komme